

Full diocesà

17 d'abril del 2016

p4 — La Passió segons sant Mateu a Cervera i Solsona

p8 — "Amoris laetitia", glossa del bisbe

El Papa convoca la joventut a Cracòvia

Ja està en marxa tota l'organització per a celebrar amb els joves de tot el món la pròxima Jornada Mundial de la Joventut. Estem convocats pel papa Francesc a la fi de juliol a Cracòvia. T'ho perdràs?

La XXXI edició de la Jornada Mundial de la Joventut es realitzarà a Cracòvia l'any 2016. Serà la segona JMJ que acollirà Polònia després de la realitzada l'any 1991 en Czs-tochowa, amb el papa sant Joan Pau II.

La seu va ser anunciada pel papa Francesc en finalitzar l'acte de la Jornada Mundial de la Joventut de Rio de Janeiro, davant de tres milions de joves d'arreu, i tindrà

lloc del 26 al 31 de juliol del 2016.

Les Delegacions de Joventut de les diòcesis amb seu a Catalunya i Balears ofereixen una proposta per a aprofitar aquesta JMJ al màxim. Durant una setmana es tindrà la possibilitat de conèixer alguns dels llocs més emblemàtics de la història del poble polonès, tan lligat a la fe cristiana, i participar en la JMJ a Cracòvia quan arribi el papa Francesc.

Cracòvia és una ciutat lligada a la figura de Joan Pau II. Antiga capital de Polònia, situada a la part sud del país, és una de les ciutats més belles d'Europa.

«Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant»

Diumenge IV de Pasqua / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra".» Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

(13,14.43-52)

Salm responsorial

Som el seu poble i el ramat que ell pastura.

(Salm 99)

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el

seu santuari. El qui seua en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

(7,9.14b-17)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

(10,27-30)

«Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna...»

«Pastor bonus»

Josep Molist i Rifà, prev.

El fragment del llibre dels Actes conté la narració de l'expansió missionera de l'Església cap a l'Àsia. Relata el primer viatge missioner de Pau, Bernabé i Joan Marc, entorn de l'any 44 dC. Venien de Perga, una ciutat pròxima a la costa sud de l'Àsia Menor. I d'allí anaren a Antioquia de Pisídia (avui dins Turquia). La xarxa de relació era per a ells la comunitat jueva d'aquestes ciutats. Per això, participaven en la litúrgia sinagoga. A Antioquia de Pisídia foren convidats a fer un comentari després d'escoltar les dues lectures bíbliques tal com era costum. Però, després, els jueus es van confabular contra ells, i van haver de fugir cap a Iconi. Malgrat això, fou una de les primeres ciutats on va néixer una comunitat cristiana.

El diumenge del Bon Pastor ocupava, en l'ordenació del calendari romà, el diumenge després de l'Octava de Pasqua. Des del temps de sant Agustí, aquest diumenge temàtic es troba en tots els ritus. Per altra banda, tant en les inscripcions sumèries com en la cultura assíria i babilònica els reis es presenten com a pastors instituïts per Déu: governar s'expressa sota la imatge de pasturar. També en l'Antic Testament Déu és el pastor d'Israel. I com el pastor, el qui governa ha de tenir cura dels més febles.

La imatge de l'Anyell de Déu que, en un altre sentit, ocupa un lloc central en el llibre de l'Apocalipsi —dirà Ratzinger— encercla tot l'evangeli i és també l'explicació del discurs del bon pastor, que és essencialment metàfora de la donació de la vida de Jesús. El bon pastor representava la seguretat i la confiança per a aquells primers cristians enmig d'un món que sentien hostil.

La imatge

El Bon Pastor (s. V). Mausoleu de Gal·la Placídia (Ravenna).

Amb l'al·legoria del Bon Pastor, Jesús ens diu com són les seves relacions amb els seus deixebles: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen.» Hi ha un reconeixement mutu i una decisió lliure de seguiment. La relació amb Jesucrist és profundament personalitzadora.

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

18 dilluns

—Sant Perfecte, màrtir (*850)
Fets 11,1-18 / Salm 41 / Joan 10,1-10

19 dimarts

—Sant Vicenç de Cotlliure, màrtir (*291)
Fets 11,19-26 / Salm 86 / Joan 10,22-30

20 dimecres

—Sant Sulpici, màrtir
—Sant Adjutori, monjo (1069-1131)
Fets 12,24-13,5 / Salm 66 / Joan 12,44-50

21 dijous

—Sant Anselm, bisbe i doctor de l'Església (1033-1109)
Fets 13,13-25 / Salm 88 / Joan 13,16-20

22 divendres

—Sant Apel·les, màrtir
—Sant Agapit, papa (*536)
Fets 13,26-33 / Salm 2 / Joan 14,1-6

23 dissabte

—Sant Jordi, màrtir, patró del principat de Catalunya (s. IV)
—Sant Adalbert, bisbe i màrtir (956-997)
Apocalipsi 12,10-12a / Salm 33 / 1 Joan 5,1-5 / Joan 15,1-8

24 diumenge V de Pasqua / Cicle C

—Sant Pere Ermengol, màrtir (1238-1304)
—Sant Fidel de Sigmaringen, prev. i màrtir (1578-1622)
Lectures: Fets 14,21b-27 / Salm 144 / Apocalipsi 21,1-5a / Joan 13,31-33a.34-35

La Passió segons sant Mateu, a Cervera i Solsona

Margarida Riu / Redacció Solsona

En el marc de la Gira de Setmana Santa 2016 de l'Orquestra Simfònica del Vallès, el cap de setmana 2 i 3 d'abril, la Coral Ginesta de Cervera i la Coral Infantil Nova Cervera van participar en sengles concerts de la Passió segons Sant Mateu de J.S. Bach, dirigits per Xavier Puig Ortiz: el que es va dur a terme el dissabte al Palau de la Música Catalana de Barcelona i el de l'endemà diumenge a l'església de Santa Maria de Cervera.

A l'església de Cervera s'hi van reunir cent cinquanta cantaires, compartint escenari també amb altres corals: el Cor Bruckner de Barcelona i el Cor Ciutat de Tarragona, i els solistes Gemma Coma-Albert, Roger Padullés, Joan Garcia Gomà i la soprano Marta Mathéu.

El dia 10 d'abril, diumenge següent, aquest mateix concert va tenir lloc a la catedral de Solsona; en aquesta ocasió fou l'Orfeó Nova Solsona qui interpretà, juntament amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, la Passió segons sant Mateu, també dirigits per Xavier Puig. A Solsona hi participaren també: l'Arsinova Cor de cambra, la Coral Ginesta de Cervera i el Cor Infantil de l'Orfeó Manresà, i els solistes Sara Blanch, Gemma Coma-Alabert, Roger Padullés i Xavier Mendoza.

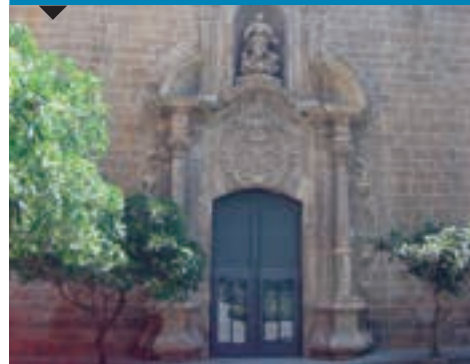
Han estat uns concerts molt enriquidors d'aquesta obra magna de Bach, tant a nivell musical com organitzatiu, ja que en el concert al Palau de la Música Catalana hi van participar al costat de molts cors arribats de diferents indrets.

A Cervera s'hi van reunir nombrosos cantaires, compartint escenari el Cor Bruckner de Barcelona, el Cor Ciutat de Tarragona, la Coral Ginesta de Cervera i la Coral Infantil Nova Cervera. La soprano Marta Mathéu en el fragment de l'Aus Liebe va captivar el públic amb la seva interpretació magistral.

Pelegrinatge jubilar a la catedral de Solsona

Amb motiu de l'Any de la Misericòrdia, el bisbat ofereix a les parròquies i arxiprestats una proposta de pelegrinatge jubilar a Solsona.

Aquesta proposta inclou visita a la catedral, confessions, eucaristia, visita a l'exposició de les obres de misericòrdia del Museu Diocesà, conferència i dinar.

En l'exposició de les obres de misericòrdia, els visitants podrà fer un recorregut per diverses obres de l'exposició permanent del museu i de la reserva, completades amb un retaule de la catedral, durant el qual es podran conèixer algunes obres associades a objectes d'art i relacionades, també, amb institucions diocesanes actuals.

Totes aquestes ofertes són opcionals, cada grup pot triar les opcions que vulgui i establir un horari. Les parròquies, arxiprestats o grups interessats poden contactar amb tel. 973 48 06 19 (Encarna-matins).

Més de mil persones abracen Queralt, en el marc dels actes del Centenari

Montserrat Coll

En el marc dels actes del Centenari de la Coronació de la Mare de Déu de Queralt, el diumenge 3 d'abril va tenir lloc una activitat dirigida especialment als infants i als joves, però en la qual va participar gent de totes les edats, aconseguint formar una cadena humana de 1.200 persones. Càritas Parroquial i els grups juvenils de la parròquia de Berga també hi van participar.

Malgrat que en un principi s'havia demanat la participació d'unes 1.400 persones, la volta a la muntanya que con-

templava 1,2 quilòmetres es va poder fer sense problemes. Membres d'esplais, grups escolars, pares i moltes famílies van anar pujant fins al santuari des de primera hora del matí.

A la plaça del santuari, després d'haver filmat la cadena humana i haver fet una «gigafoto», tots els assistents es feren una fotografia amb la imatge de la Mare de Déu de Queralt. Els nens i nenes foren obsequiats amb un exemplar de «La troballa de la Mare de Déu de Queralt», un petit conte sobre la llegenda berguedana.

L'Escolania de Sant Miquel de Cardona canta «gospel»

El dia 3 d'abril, l'emblemàtica sala musical cardonina Firabar va omplir-se a vessar d'un públic ben heterogeni per acollir el concert de música *gospel* que hi va oferir l'Escolania de Sant Miquel de Cardona. D'ençà de primers de febrer, els petits cantaires cardonins van estar treballant tot un repertori de música *gospel* i espirituals negres que exhibiren públicament en aquest exitós concert. La responsable de la iniciativa fou la directora manresana Rosa M. Ortega, la qual va impartir als joves escolans un curs intensiu d'aquesta música d'arrels africanes, ensenyant-los també unes vistoses coreografies que van fer les delícies del públic. El concert es complementà amb la projecció d'un documental que recollia una selecció de les actuacions dels darrers tres anys de l'escolania cardonina, una cinta realitzada pel Cinema Amateur Cardoní. Entre els nombrosos assistents al concert s'hi trobava el president de la Federació Catalana de Pueri Cantores, Bernat Cabré, el qual va felicitar i encoratjar els joves cantaires cardonins. **Informa: Parròquia de Cardona**

L'episcopat de Catalunya denuncia la situació dels refugiats

Nota oficial

Els bisbes de Catalunya volem expressar la nostra solidaritat amb els milions de persones que han hagut de fugir de diferents països de l'Orient Mitjà, Àsia i Àfrica a conseqüència dels terribles conflictes armats i de les persecucions. També amb els milions de persones que arreu del món es veuen abocades a emigrar a causa de la pobresa.

En els seus desplaçaments, els refugiats i emigrants pateixen sovint situacions extremadament precàries, abusos per part d'organitzacions que trafiquen amb les persones i, de vegades, també rebuig social i tracte inadequat per part d'algunes autoritats. No podem oblidar que són milers, molts d'ells infants, els qui han perdut tràgicament la seva vida creuant la Mediterrània per arribar a Europa. Per tot això, els bisbes preguem Déu amb esperança, per tal que tots els emigrants i refugiats siguin protegits i tractats d'acord amb la dignitat que mereix tota persona.

Malauradament, ens dol profundament constatar que algunes polítiques desenvolupades pels governs d'Europa i l'actitud d'una part de les poblacions europees no s'estan mostrant a l'alçada de la seva obligació legal i moral de protegir i acollir tots els refugiats, la qual cosa provoca encara majors sofriments.

Amb tot, són de lloar i agrair els gestos i esforços de solidaritat de bona part de la ciutadania i d'organitzacions no go-

vernamentals que s'han multiplicat arreu. També a Catalunya hem vist que són moltes les persones i organitzacions que s'han mobilitzat en iniciatives de salvament, assistència humanitària i sensibilització social. Les institucions públiques i entitats socials s'han preparat per a l'acolliment i integració de refugiats al nostre país. Els bisbes donem suport i encoratgem totes aquestes accions. Les nostres diòcesis, a través de Càritas i altres entitats catòliques, han ofert des del primer moment diversos equipaments i

Algunes polítiques no s'estan mostrant a l'alçada de la seva obligació

recursos per a l'acolliment i, de fet, fa temps que atenen refugiats i ajuden a sensibilitzar l'opinió pública.

Els cristians no ens hem de cansar d'insistir que els refugiats i els emigrants han de ser tractats com a germans, respectant sempre la seva dignitat humana. Hem de fer nostre el seu sofriment i superar la temptació de la indiferència. És el desig, tantes vegades expressat, de veure una Europa unida i cohesionada, compartint els valors democràtics que defineixen la seva identitat. El papa Francesc ha mostrat reiteradament la seva preocupació per aquesta problemàtica, amb múltiples gestos i paraules de denúncia i de solidaritat.

Per tot això, els bisbes de Catalunya volem fer una crida a la societat catalana a continuar mobilitzant-se i a treballar en favor de l'acolliment i integració dels refugiats i també de tots aquells que, per raons econòmiques o altres dificultats, arriben al nostre país amb el desig de poder emprendre una vida millor. I oferim de nou la mà-

xima col·laboració de l'Església per a fer-ho possible.

Així mateix, convidem la ciutadania i les institucions a incidir sobre la Comunitat internacional per tal que es garanteixi l'acolliment i protecció de la vida i els drets humans de tots els emigrants i refugiats. És necessari i urgent que s'afrontin seriosament les causes d'aquesta dura realitat, posant fi als greus conflictes armats, a la inseguretat i la pobresa que provoquen la sortida de milions de persones dels seus països d'origen.

Finalment, ens volem adreçar a les comunitats cristianes, demanant que intensifiquin la pregària i els esforços concrets de solidaritat i hospitalitat davant de tots els immigrants i refugiats que arriben al nostre país. El papa Francesc, en aquest Any Sant de la Misericòrdia, ens convida a «desvetllar la nostra consciència, molts cops adormida davant el drama de la pobresa, i d'entrar encara més en el cor de l'Evangelí» (MV, 15).

El llibre

Més fulles de tardor

Climent Forner

El Full Diocesà de Solsona ha estat des de la seva fundació, com reconeix Climent Forner, «la columna vertebral de tota la meua vida». Des dels anys cinquanta, l'autor d'aquest llibre ja va començar a fer-s'hi present amb alguns articles, fins que va acabar essent-ne el director o codirector durant una trentena d'anys.

Si l'any 1998, amb el llibre *Fulls del «Full»*, ja va aplegar vint-i-cinc anys d'escrits, ara amb *Més fulles de tardor* ha reunit també els articles que, dins de la secció «A la vora del foc», ha anat publicant a partir d'aquell any i fins al 2015.

Com ens diu Xavier Novell, bisbe de Solsona, en el pròleg, aquest llibre «és com el bon vi que s'ha anat gestant en la soledat i en la foscuria del celler per a poder adquirir cos i aromes delicades». Uns escrits, doncs, que com les bones homilies dominicals no us deixaran indiferents.

“Amoris laetitia”

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Tots heu sentit pels mitjans de comunicació la recent publicació d'una nova Exhortació apostòlica del papa Francesc sobre l'amor en la família. Es tracta del darrer gran document papal fruit dels dos Sínodes dels Bisbes dedicats al tema de la família l'octubre de 2014 i l'octubre de 2015. A la pàgina web trobareu un resum del document, així com l'enllaç per accedir al text íntegre. Reprodueixo aquí algunes preguntes i respostes sobre el document que us ajudaran a comprendre més la importància d'aquesta exhortació i us estimularan a llegir-la. Trobareu les respostes completes i les preguntes i respostes que no he reproduït per manca d'espai a la pàgina web del bisbat.

1. Quines són les novetats de l'exhortació *Amoris laetitia*?

L'actitud de l'acompanyament. El papa Francesc, a l'igual que els seus predecessors, reconeix la complexitat de la vida familiar moderna. Però accentua molt més la necessitat que l'Església i els seus ministres estiguin a prop de les persones sense importar la situació en què es trobin o la llunyania que puguin sentir de l'Església: comprendre, acompanyar, integrar i tenir els braços oberts especialment per als qui pateixen (AL 312).

2. Bona part de la controvèrsia en torn al Sínode s'ha centrat en la possibilitat que els divorciats que s'han tornat a casar civilment puguin combregar; però AL no es pronuncia definitivament sobre aquesta qüestió. Per què?

El Sínode apurà que les discussions sobre guanyadors i perdedors no eren productives. El que era productiu, en canvi, era dirigir una mirada profunda a la vida familiar, al matrimoni i al Poble de Déu que s'esforça per viure la seva vocació en temps difícils i complexos. El capítol VIII, “Acompanyar, discernir i integrar la fragilitat”, analitza en profunditat com les regles generals no s'apliquen estrictament a cada situació en particular. I per això cal tenir en compte

la complexitat de cada situació. AL vol que aquests fidels sàpiguen i sentin que són part de l'Església. Que no estan excomunicats (A 243). Tot i que encara no puguin participar plenament en la vida sacramental de l'Església, se'ls anima a prendre part activa en la vida de la comunitat.

3. Una paraula recurrent en aquest document és “discerniment”. Què significa el discerniment per al papa Francesc? Vol dir senzillament que qualsevol pot buscar un sacerdot compassiu perquè li digui que tot està bé?

El discerniment és un esforç constant per obrir-se a la Paraula de Déu que il·lumina la realitat concreta de la vida quotidiana. El discerniment ens porta a ser dòcils a l'Esperit; anima a cadascun de nosaltres a actuar amb tot l'amor possible en les situacions concretes. El papa Francesc demana als pastors i als fidels que discernixin acuradament cada situació concreta. Tot sacerdot o agent de pastoral involucrat activament en ajudar les persones a créixer espiritualment sap que no hi ha receptes fàcils, ni “talla única”, ni excepcions ràpides i simples. Alhora, el discerniment mai pot separar-se de les exigències de veritat i caritat de l'Evangelí ni dels ensenyaments i de la tradició de l'Església. Cal humilitat i una recerca sincera de la voluntat de Déu.

4. Una de les majors preocupacions de moltes parelles és espaiar els naixements; no obstant, no sembla ser un tema crucial en AL. Per què?

En realitat AL s'ocupa d'aquest tema en diverses seccions diferents, per exemple en els nùms. 42, 68, 82 i 222. Es fa gran èmfasi en el fet que els fills són un do de Déu i una gran alegria per als pares, i se cita també la *Humanae Vitae*, reiterant que els cònjuges han de ser conscients de les seves obligacions en relació amb la paternitat responsable (AL 68).

